

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Tos/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718010878
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešátková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8718010878.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešátkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Mariána Mačuru na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20.04.2021 v Prešove jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 Tr. poriadku na podklade sťažnosti odsúdenej J. Y. z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/106/2018 zo dňa 07.12.2020.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/106/2018 z 07.12.2020 bolo podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona vyslovené, že ods. J. Y. sa v skúšobnej dobe neosvedčila a trest odňatia slobody uložený jej trestným rozkazom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T/106/2018 zo dňa 12.12.2018, právoplatným 11.01.2019, v trvaní 2 mesiacov vykoná. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona bola odsúdená J. Y. pre výkon uloženého trestu zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote sťažnosť odsúdená J. Y. s tým, že dlžné výživné pre mal. L. Y. zaplatila.

Na podklade takto riadne a včas podanej sťažnosti osobou na to oprávnenou krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a zistil, že sťažnosť je dôvodná.

V prvom rade sťažnostný súd preskúmal správnosť postupu konajúceho súdu, pričom nezistil žiadne chyby takého charakteru, na podklade ktorých by bolo nevyhnutné napadnuté uznesenie zrušiť. Odsúdená bola v konaní vypočutá, a mala možnosť predniesť argumentáciu k predmetu konania na verejnom zasadnutí, na ktorom boli vykonané dôkazy, pričom konajúci súd na verejnom zasadnutí vykonal dôkazy v súlade s pravidlami procesného predpisu, preto tieto mohli tvoriť podklad pre napadnuté rozhodnutie.

Sťažnostný súd považuje za potrebné uviesť, že predmetom konania bolo rozhodnutie súdu o osvedčení sa, resp. neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona, keďže A. Y. bola trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/106/2018 zo dňa 12.12.2018 uznaná vinnou z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona a bol jej uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov, výkon ktorého jej bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 1 roka, pričom súčasne jej bola uložená povinnosť zaplatiť D. Y. v skúšobnej dobe dlh na výživnom vo výške 420 €. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 11.01.2019.

Z uvedeného je teda zrejme, že skúšobná doba začala odsúdenej J. Y. plynúť dňa 12.01.2019 a uplynula dňa 12.01.2020.

Konajúci súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdená J. Y. si v priebehu plynutia skúšobnej doby nespĺnila súdom uloženú povinnosť a nezaplatila D. Y. dlh na výživnom vo výške 420,- €, čo ho viedlo k vysloveniu, že sa neosvedčila, a preto rozhodol, že trest uložený jej vo výmere 2 mesiacov vykoná v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Sťažnostný súd preskúmal dôvodnosť napadnutého uznesenia a zistil, že okresný súd síce v čase rozhodovania správne konštatoval, že nemal preukázané, že by si odsúdená A. Y. predmetnú povinnosť splnila, pretože to nevyplývalo zo žiadneho vykonaného dôkazu, avšak z obsahu trestného spisu je zistiteľné, že pred podaním sťažnosti odsúdenou A. Y. proti napadnutému uzneseniu, zaslal konajúcemu súdu D. Y. prehlásenie z 29.01.2021, v ktorom uviedol, že J. Y. mu vyplatila celú dlžnú čiastku na výživnom na maloletého L. Y..

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahraďiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že sa trest odňatia slobody vykoná. Rovnako súd postupuje aj v prípade iných obmedzení alebo povinností podľa § 51 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20210101>> a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20210101>>, ak boli uložené. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

- a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20210101>> a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20210101>> smerujúce k tomu, aby viedol riadny život,
- b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1.

Vychádzajúc z predmetného ustanovenia a z konštatovaného sťažnostný súd preto posúdil napadnuté uznesenie konajúceho súdu ako nesprávne, ktoré nemá svoj zákonný podklad, keďže zanikol dôvod, pre ktorý súd prvého stupňa rozhodol o neosvedčení odsúdenej A. Y. v priebehu skúšobnej doby podmieneného odsúdenia Toto zistenie viedlo sťažnostný súd k záveru, že napadnuté uznesenie je nutné zrušiť.

Následne sťažnostný súd riešil otázku, či je potreba, aby konajúci súd vo veci opätovne konal a rozhodol. Pri jej posudzovaní vychádzal zo znenia § 50 ods. 5, 6 Tr. zákona, podľa ktorého ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil. Rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v skúšobnej dobe trestné stíhanie pre iný trestný čin.

V tomto konaní bolo zistené, že proti ods. J. Y. sa počas skúšobnej doby nevedlo žiadne trestné stíhanie. Je faktom, že konajúci súd rozhodol v ročnej lehote v zmysle ods. 5 § 50 Tr. zákona, keď rozhodol dňa 07.12.2020, keďže táto uplynula dňa 12.01.2020. Keďže sťažnostný súd zrušil napadnuté rozhodnutie konajúceho súdu z vyššie uvedených dôvodov, ďalšie konanie za účelom rozhodnutia v zmysle § 50 ods. 4 Tr. zákona je zbytočné a rozhodnutie, ktoré by z neho vzišlo by bolo nezákonné a to s poukázaním na možnosť rozhodovania o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia iba v lehote jedného roka od uplynutia skúšobnej doby za predpokladu, že sa proti odsúdenému nevedlo počas skúšobnej doby iné trestné stíhanie. V konaní totiž nebolo zistené, aby ods. J. Y. zavinila, že konajúci súd nemohol rozhodnúť v zákonnej lehote o neosvedčení sa v skúšobnej dobe, napríklad tým, že často menila svoj pobyt, pričom zmenu pobytu neoznámila príslušným orgánom. Za takéhoto stavu, ak sťažnostný súd zrušil napadnuté uznesenie a neexistujú podmienky pre rozhodnutie nad zákonom

stanovenú lehotu, fikcia, že sa podmiennečne odsúdená osvedčila, nastala zo zákona uplynutím lehoty jedného roka po skončení skúšobnej doby.

So zreteľom na tieto zistenia a z nich plynúce právne závery sťažnostný súd neuložil konajúcemu súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré sťažnostný súd na podklade sťažnosti odsúdenej zrušil napadnuté uznesenie bez toho, aby mu prikázal vo veci znovu konať a rozhodnúť.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.